

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 września 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. Inspektorat w K. na podstawie art. 83 ust. 1 oraz art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266 z późn. zm.) określił zadłużenie W. K. z tytułu składek w wysokości 3.740,76 zł., w tym na:

- 1) ubezpieczenia społeczne (zakres nr deklaracji 01-39) za okres od 08.2019 r. do 10.2019 r. w kwocie 2.503,65 zł oraz należne odsetki w kwocie 183,00 zł;
- 2) ubezpieczenie zdrowotne (zakres nr deklaracji 01-39) za okres od 08.2019 r. do 10.2019 r. w kwocie 1.026,96 zł oraz należne odsetki w kwocie 75,00 zł;
- 3) Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy (zakres nr deklaracji 01-39) za okres od 08.2019 r. do 10.2019 r. w kwocie 210,15 zł oraz należne odsetki w kwocie 0,00 zł

Wskazane powyżej odsetki naliczone zostały na dzień 08.09.2020 r.

Organ podkreślił, że na podstawie art. 23 ust. 1 ustawy, odsetki naliczane będą nadal do dnia zapłaty, włącznie z tym dniem. Odsetki za zwłokę winny być liczone na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2019 r. poz. 900).

W uzasadnieniu wskazano, że nie zostały przekazane na rachunek Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wpłaty za miesiące, w których - zgodnie z art. 47 ust. 2a-f ustawy - płatnik był zwolniony z obowiązku składania deklaracji rozliczeniowej i jednocześnie na koncie płatnika nie stwierdzono nienależnie opłaconych składek, które - zgodnie z art. 24 ust. 6a ustawy - mogłyby podlegać zaliczeniu przez Zakład z urzędu na poczet zaległych lub bieżących składek. (decyzja k. 13 - 14 akt ZUS)

Od powyższej decyzji ubezpieczony odwołanie złożył w dniu 22 października 2020 r. wnosząc o jej uchylenie. Ubezpieczony podkreślił, że organ rentowy wadliwie ustalił zobowiązanie z tytułu składek, gdyż nie uwzględnił w rozliczeniach wszelkich wpłat, w tym dokonywanych w okresach wcześniejszych. Według wnioskodawcy nie dokonano pomniejszenia należności z tytułu składek o kwoty odpowiadające odsetkom ustawowym z tytułu opóźnienia w przekazywaniu przez organ rentowy składek do OFE i nie wzięto pod uwagę zawarcia przez strony umowy ratalnej. W uzasadnieniu ubezpieczony dodatkowo zarzucił, że zaskarżona decyzja została wydana bez podstawy prawnej i jednocześnie wskazał, że istnieje możliwość polubownego/ umownego rozwiązania sporu. (odwołanie k. 3 - 4)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania wywodząc jak w uzasadnieniu decyzji. Nadto wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Dodatkowo także ZUS podkreślił, że w trakcie postępowania administracyjnego odwołujący nie kwestionował ani występowania zadłużenia w zapłacie składek ani jego wysokości. (odpowiedź na odwołanie k. 6 - 7 verte)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca W. K. od 1.10.2001 r. prowadzi na podstawie wpisu do (...) pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą Kancelaria Radcy Prawnego (...). (bezsporne, a nadto wydruk z (...) k. 15)

Z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej wnioskodawca dokonał zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych od 2001 r. (bezsporne)

W dniu 19 maja 2020 r. została zawarta pomiędzy Zakładem Ubezpieczeń Społecznych a wnioskodawcą umowa nr (...) o rozłożenie na raty należności składkowych z tytułu prowadzonej działalności. Na mocy powyższego porozumienia wierzyciel (ZUS) rozłożył na 18 rat należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne

i Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od 03.2016 r. do 10.2019 r. w łącznej kwocie w wysokości 36.369,10 zł. W § 3 umowy wnioskodawca oświadczył, że uznaje kwotę należności objętą układem. (umowa k. 9 – 14 verte)

We wrześniu 2020 r. ubezpieczony zaprzestał regulować zobowiązania wynikające z zawartej umowy o rozłożenie zadłużenia z tytułu składek na raty. (raport rozliczeń należności płatnika k. 17 - 36 akt ZUS, wydruk przeglądu danych – stany należności k. 37-42 akt ZUS)

Pismem z dnia 5.02.2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zawiadomił W. K. o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy, wskazując, że składają się na nie następujące należności z tytułu:

1) składek na ubezpieczenia społeczne za okres od sierpnia do grudnia 2019 r. w wysokości 4.247,75 zł, a w tym składki w wysokości 4.172,75 zł oraz odsetki za zwłokę 75,00 zł,

2) składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od sierpnia do grudnia 2019 r. w wysokości 1731,60 zł, a w tym składki w wysokości 1711,60 zł oraz odsetki za zwłokę 20,00 zł,

3) składek na Fundusz Pracy za okres od sierpnia do grudnia 2019 r. w wysokości 350,25 zł, a w tym składki w wysokości 350,25 zł oraz odsetki za zwłokę 0 zł, wyjaśniając, że powyższe należności zostały ustalone na dzień 5.02.2020 r. ZUS poinformował płatnika, że zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy z 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych odsetki za zwłokę będą nadal naliczane do dnia zapłaty włącznie. Organ rentowy jednocześnie wezwał W. K. jako płatnika składek w charakterze strony do złożenia w terminie 7 dni pisemnych wyjaśnień w sprawie przyczyn nieopłacenia składek pod rygorem wydania decyzji w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz Fundusz Pracy na podstawie dotychczas zgromadzonych dowodów. Dodatkowo ZUS wskazał, że w przypadku uregulowania całości należności w terminie zakreślonym do złożenia wyjaśnień postępowanie w sprawie zostanie umorzony jako bezprzedmiotowe. (pismo ZUS z 5.02.2020 r. wraz z załącznikiem k. 1-4 akt ZUS)

Wnioskodawcy skutecznie doręczono w/w pismo w trybie awizo. (z.p.o.k. k. 5 akt ZUS)

Wnioskodawca nie złożył żadnych wyjaśnień w toku postępowania wyjaśniającego przed organem rentowym, ani nie uregulował zaległych należności składkowych w zakreślonym terminie (bezsporne).

Kolejnym pismem z dnia 6.04.2020 r. organ rentowy zawiadomił ubezpieczonego, że zakończył postępowanie dowodowe w n/n sprawie, wskazując, że zebrane dowody umożliwiają wydanie decyzji w przedmiotowej sprawie oraz wyznaczył odwołującemu 21-dniowy termin, licząc od dnia otrzymania zawiadomienia na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. (pismo ZUS z 6.04.2020 r. wraz z załącznikiem k. 8, 12 akt ZUS/

Wnioskodawcy skutecznie doręczono w/w pismo w trybie awizo. (z.p.o.k. k. 10 akt ZUS).

Wnioskodawca nie wypowiedział się co do zebranych dowodów w sprawie jego zadłużenia składkowego przed organem rentowym w zakreślonym terminie. (bezsporne)

Z danych zaewidencjonowanych na koncie W. K. jako płatnika nie wynika, by zostały przekazane na rachunek ZUS przez odwołującego wpłaty za miesiące, w których jako płatnik był zwolniony z obowiązku składania deklaracji rozliczeniowej i jednocześnie nie wynika z nich, że na koncie płatnika są nienależnie opłacone składki, które mogłyby podlegać zaliczeniu przez Zakład z urzędu na poczet zaległości lub bieżących składek. (raport rozliczeń należności płatnika k. 17 – 36 akt ZUS, wydruk przeglądu danych – stany należności k. 37-42 akt ZUS)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności o dokumenty zawarte aktach sprawy oraz w załączonych do akt sprawy aktach ZUS w tym raport rozliczeń należności płatnika oraz wydruk przeglądu danych – stany należności.

Zebrane dowody nie zostały skutecznie zakwestionowane przez żadną ze stron, nie nasuwają wątpliwości i pozwalają tym samym na wydanie rozstrzygnięcia w niniejszym postępowaniu. Wnioskodawca nie zgłosił wobec zgromadzonej dokumentacji żadnych merytorycznych zarzutów będących podstawą do jej zakwestionowania. Ubezpieczony w niniejszym postępowaniu nie próbował nawet wykazać inicjatywy dowodowej na okoliczność, że uregulował składki za sporne okresy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie W. K. nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 6 ust 1 pkt 1 i 5 oraz art. 12 ust 1 i art. 13 ust 1 i 4 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz.U z 2020 r., poz. 266 z późn. zm.), osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu. Obowiązek ubezpieczenia powstaje od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia jego rozwiązania dla pracowników oraz od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

W myśl art. 8 ust. 6 pkt. 1 ustawy systemowej za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych.

Okres podlegania obowiązkowi ubezpieczeń określa przepis art. 13 pkt. 4 cytowanego aktu prawnego zgodnie, z którym osoby prowadzące pozarolniczą działalność obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają w okresie od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Według art. 36 ust. 1 wyżej powołanej ustawy systemowej, każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych. Obowiązek zgłoszenia osoby prowadzącej działalność gospodarczą spoczywa na tej osobie (ust. 3).

Natomiast zgodnie z art. 17 w związku z art. 46 w/w ustawy, płatnik składek obowiązany jest, według zasad wynikających z przepisów niniejszej ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Rozliczenie składek oraz wypłaconych przez płatnika w tym samym miesiącu świadczeń następuje w deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA.

Na mocy art. 48 tejże ustawy, jeżeli płatnik składek nie złoży w terminie deklaracji rozliczeniowej, nie będąc z tego obowiązku zwolnionym, organ rentowy dokonuje wymiaru składek z urzędu w wysokości wynikającej z ostatnio złożonej deklaracji, bez uwzględnienia wypłaconych płatnikowi świadczeń, zawiadamiając go o tym. Jeżeli po wymierzeniu składek z urzędu płatnik złoży deklarację rozliczeniową, organ rentowy koryguje wymiar składek do wysokości wynikającej ze złożonej deklaracji z uwzględnieniem wykazanych w niej świadczeń.

Powyższe obowiązki płatnika, wynikają wprost z przepisów ustawy, nie ma zatem potrzeby nakładania na niego takiego obowiązku z drogiej decyzji. Przepisy te mają charakter bezwzględnie obowiązujący.

Stosownie zaś do art. 32 w/w ustawy do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji,

wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Płatnik składek na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

Zgodnie z art. 47 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc, z zastrzeżeniem ust. 1a, 2a i 2b, nie później niż:

- 1) do 10 dnia następnego miesiąca – dla osób fizycznych opłacających składkę wyłącznie za siebie;
- 2) do 5 dnia następnego miesiąca – dla jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych;
- 3) do 15 dnia następnego miesiąca – dla pozostałych płatników.

Stosownie do treści art. 24 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych należnościami z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne są: składki, odsetki za zwłokę, koszty egzekucyjne, koszty upomnienia oraz dodatkowa opłata.

Natomiast w przypadku nie wywiązania się przez płatnika składek ze swojego obowiązku, organ rentowy ma prawo do samodzielnego wydania stosownej decyzji, ustalającej wysokość zaległych składek i wezwać do ich opłacenia, a następnie do ściągnięcia ich w drodze egzekucji.

Podstawę prawną stanowi tu art. 83 ust 1 ustawy systemowej, zgodnie z którym ZUS wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących w szczególności:

- 1) zgłaszania do ubezpieczeń społecznych;
- 2) przebiegu ubezpieczeń;
- 3) ustalania wymiaru składek i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu składek;
- 3a) ustalania wymiaru składek na Fundusz Emerytur Pomostowych i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu tych składek;
- 4) ustalania uprawnień do świadczeń z ubezpieczeń społecznych;
- 5) wymiaru świadczeń z ubezpieczeń społecznych.

W świetle art. 23 ust 1 ustawy systemowej, od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.).

Z kolei zgodnie z art. 31 cytowanej ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, do należności z tytułu składek, w tym składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych stosuje się odpowiednio m.in. art. 26 i art. 29 § 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa.

Przekładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych z uwagi na zaprzestanie przez wnioskodawcę regulowania zobowiązań wynikających z zawartej umowy o rozłożenie zadłużenia z tytułu składek na raty, wszczął z urzędu postępowanie w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, do czego uprawniał art. 83 ust 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. O powyższym organ zawiadomił wnioskodawcę, zobowiązując go do

wyjaśnienia przyczyn nieopłacenia składek, a następnie, gdy zakończył przedmiotowe postępowanie zawiadomił o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy. Ubezpieczony natomiast nie wziął udziału we wskazanym postępowaniu, nie złożył żadnych wyjaśnień ani nie odniósł się do zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Następnie Zakład Ubezpieczeń Społecznych po zakończeniu postępowania wydał zaskarżoną decyzję, określając kwotowo stan zadłużenia wnioskodawcy w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą.

Ubezpieczony zaś, wnosząc o jej uchylenie nie przedstawił żadnych konkretnych, merytorycznych zastrzeżeń wobec określonych w decyzji wysokości i okresów zaległości.

Należy podkreślić, że wnioskodawca, pomimo wezwań Sądu, nie złożył w sprawie żadnych wniosków dowodowych i nie odniósł się nawet do odpowiedzi organu rentowego na jego odwołanie, nie stawiał się również bez usprawiedliwienia swego niestawiennictwa, na terminie rozprawy pozbawiając się możliwości złożenia zeznań, a zatem dodatkowych jeszcze możliwości dochodzenia swoich racji przed Sądem. Natomiast sama treść lakonicznego odwołania nie pozwoliła Sądowi na ustalenie, co konkretnie kwestionował W. K.. Należy podkreślić, że mimo, że wnioskodawca został zobowiązany przez Sąd do złożenia wniosków dowodowych i do ustosunkowania się do odpowiedzi organu rentowego na jego odwołanie, a także został pouczone o obowiązku złożeniu wniosków dowodowych na udowodnienie swoich twierdzeń, to jednak nie przedłożył jakichkolwiek dowodów, z których wynikałoby, że dokonywał wpłat tytułem spornych należności składkowych. Całkowity brak aktywności po stronie wnioskodawcy skutkowało, że Sąd przyjął ustalenia dokonane przez organ rentowy.

Przy czym Sąd nie znalazł podstaw do przeprowadzenia dowodów z urzędu (art. 232 k.p.c.)

W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych obowiązują ogólne zasady procedury cywilnej, w tym obowiązek udowodnienia twierdzeń, z których wywodzi się skutki prawne.

Zgodnie z art. 6 k.c. to na wnioskodawcy jako stronie postępowania a dodatkowo jeszcze podmiocie fachowym w dziedzinie prawa (radca prawny) spoczywał ciężar dowodowy w niniejszej sprawie. Oparcie polskiej procedury cywilnej na zasadzie kontradiktoryjności jedynie w wyjątkowych przypadkach dozwala Sądowi na podjęcie czynności mających na celu pobudzenie inicjatywy stron, a zasadą w tym zakresie jest samodzielne dążenie uczestników postępowania do wykazania prawdziwości podnoszonych twierdzeń. Jeżeli twierdzenie istotne dla rozstrzygnięcia nie zostanie udowodnione, to o merytorycznym rozstrzygnięciu sprawy decyduje rozkład ciężaru dowodu. Zatem strona, na której spoczywa ciężar dowodu, ponosi ryzyko ujemnych skutków niedopełnienia swoich obowiązków w tym zakresie.

Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że z chwilą wniesienia odwołania W. K. stał się stroną postępowania cywilnego, a organ rentowy jego przeciwnikiem procesowym. Podporządkowanie się obowiązującym w procesie cywilnym zasadom, w tym zasadzie kontradiktoryjności, wymaga, aby strony powoływały dowody na poparcie swych twierdzeń, albowiem sądy ustalają fakty na podstawie dowodów. Sąd nie jest zobowiązany do poszukiwania dowodów z urzędu, gdyż w myśl zasady kontradiktoryjności ciężar dowodu spoczywa na stronach. To strony są dysponentem toczącego się postępowania dowodowego i to one ponoszą odpowiedzialność za jego wynik. Powyższe jasno wynika z art. 3 k.p.c., który wskazuje, że na stronach spoczywa obowiązek dawania wyjaśnień co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i przedstawiania dowodów na ich poparcie. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 czerwca 2009 roku w sprawie sygn. akt IV CSK 71/09 (LEX nr 737288) przedstawił pogłębione wywody w przedmiocie ciężaru dowodu, z którymi zgodzić się należy, wskazując, że kwestia ta może być rozpatrywana w aspekcie procesowym i materialnoprawnym. Aspekt procesowy (formalny) dotyczy obowiązków (powinności) stron procesu cywilnego w zakresie przedstawiania dowodów potrzebnych do rozstrzygnięcia sprawy. Wynika on z treści art. 3 k.p.c. oraz 232 k.p.c. Aspekt materialnoprawny dotyczy natomiast negatywnych skutków, jakie wiążą się z nieudowodnieniem przez stronę faktów, z których wywodzi ona skutki prawne (art. 6 k.c.). Przyjmuje się, że przedstawienie przez stronę dowodu w celu wykazania określonych twierdzeń o faktach, z których wywodzi dla siebie korzystne skutki, jest nie tyle

jej prawem czy obowiązkiem procesowym, co ciężarem procesowym, wynikającym i zagwarantowanym przepisami prawa, przede wszystkim w jej własnym interesie. To interes strony nakazuje jej podjąć wszelkie czynności procesowe w celu udowodnienia faktów, z których wywodzi korzystne skutki prawne. Należy przy tym pamiętać, że sąd rozstrzyga sprawę według właściwego prawa materialnego na podstawie koniecznych ustaleń faktycznych uzyskanych dzięki zebranym środkom dowodowym. Na te właśnie ustalenia składają się dowody, które przedstawiają w pierwszej kolejności same strony, zgodnie z brzmieniem art. 232 k.p.c. W postępowaniu w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych kontroli podlega decyzja organu rentowego i ciężar dowodu będzie zależał od rodzaju decyzji. Jeżeli jest to decyzja, w której organ zmienia sytuację prawną ubezpieczonego, to powinien wykazać uzasadniające ją przesłanki faktyczne.

W niniejszej sprawie organ rentowy, przeprowadził postępowanie kontrolne, zawiadamiając wnioskodawcę o wszczęciu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, określając okresy zaległości i kwoty. Wnioskodawca w toku postępowania przed organem rentowym nie wykazał faktu zapłaty powyższych należności, a zatem organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję. Skoro organ rentowy określił zaległość poprzez dokładne wskazanie okresów i kwot należności, to w postępowaniu sądowym skarżący zobowiązany był do odniesienia się do tych okoliczności (art. 221 k.p.c.) oraz wykazania faktów przeciwnych, niż wskazane przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji. Zgodnie z art. 210 § 2 k.p.c. każda ze stron obowiązana jest do złożenia oświadczenia co do twierdzeń strony przeciwnej, dotyczących okoliczności faktycznych. Poza tym, po wniesieniu odwołania od decyzji, Sąd zobligowany jest uwzględnić dalsze reguły dowodowe przewidziane w k.p.c. (art. 228 § 1 k.p.c., art. 230 k.p.c. i art. 231 k.p.c.). Postępowanie sądowe w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych nie toczy się od nowa, lecz stanowi kontynuację uprzedniego postępowania przed organem rentowym. Z tej przyczyny obowiązkiem strony wnoszącej odwołanie jest ustosunkowanie się do twierdzeń organu rentowego ze wszystkimi konsekwencjami wynikającymi z art. 232 k.p.c. (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 2011r., II UK 69/11, LEX nr 1108830).

W niniejszym postępowaniu analiza stanu zadłużenia, załączona do akt rentowych pozwala na przyjęcie, że kwoty ujęte w zaskarżonej decyzji, zostały wyliczone prawidłowo, w okresie od sierpnia do października 2019 r.

Na marginesie tylko podkreślić należy, że ustawa o systemie ubezpieczeń nie daje podstaw prawnych do pomniejszenia należności z tytułu składek o kwoty odsetek za opóźnienie w przekazaniu składek do OFE, nawet jeśli takie opóźnienie faktycznie miało miejsce. Niedopuszczalna jest w tym względzie wykładnia rozszerzająca. Sąd Najwyższy w swoim orzecznictwie wielokrotnie wyjaśniał, że przepisy regulujące system ubezpieczenia społecznego ze względu na swoją istotę i konstrukcję podlegają wykładni ścisłej. Przepisy ubezpieczeń społecznych mają charakter bezwzględnie obowiązujących.

W świetle wyroku Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2005 r., I UK 104/05, opubl. w (...) z (...), który Sąd Okręgowy w pełni podziela, „przepisy prawa ubezpieczenia społecznego mają charakter bezwzględnie obowiązujący. Tworzą system prawa ścisłego, zamkniętego. Nie mogą być interpretowane rozszerzająco, zwłaszcza przy zastosowaniu wykładni aksjologicznej.“

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy w Łodzi na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie W. K. jako niezasadne.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 kpc w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r. poz. 265 t.j. z późn. zm).

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy.

K.B.